

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica pomenirii înfricoșatei judecăți

Bat la poarta grădinii cuvântului Meu. Să Mi se deschidă poarta și cartea; cartea pe care o scriu Eu în zilele acestea, cartea Mea cea din urmă, care se cheamă venirea Mea, a doua venire a Domnului Iisus Hristos. Amin, amin, amin. Puțini, puțini de tot sunt cei care iubesc cartea aceasta în care scriu și încă scriu, căci puțini sunt cei care împlinesc poruncile Mele cele pentru viață veșnică în om. Puțini sunt cei ce Mă așteaptă să vin, iar cei mulți sunt cei ce urăsc cartea Mea din zilele acestea, căci mulți sunt cei ce calcă peste poruncile Mele, mulți sunt cei ce nu Mă așteaptă și nu vor să vin, dar este scris în Scripturi că vin, și de aceea vin, nu de la Mine Însuși. Mulți sunt cei ce nu vor să vin, iar pentru aceștia cartea Mea de azi este înfricoșata judecată. Nu rostesc judecata pentru omul acesta sau pentru omul celălalt. Nu numesc omul pe nume, dar scriu judecata omului, după cum s-au strâns înaintea Tatălui Meu faptele omului, și fiecare își ia după fapta lui. Nu Eu îi dau, ci fapta lui îi dă, după cum și-a scris-o omul înaintea lui Dumnezeu.

Sfinții cei care au trăit sfinți pe pământ la începutul bisericii Mele cea din sfinți zidită au scris peste biserica cea de după ei pomenirea venirii Mele a doua oară, ziua înfricoșatei judecăți au scris pentru ziua aceasta pomenită azi, zi în care omul ar trebui să pomenească peste el venirea Mea cu judecată și să se cerceteze pe sine înaintea Mea; înaintea Mea, nu înaintea omului și atât; înaintea Mea, nu numai cu el însuși și atât. Voiesc să am dreptate întru cuvintele Mele, să biruiesc când judec pe om, să biruiesc pentru Mine, nu pentru om, căci Eu sunt Dumnezeu, nu omul, dar omul nu știe să se așeze față în față cu Mine, și se joacă de-a ascunsul cu Mine, căci conștiința omului este căzută ca și omul. De ce, oare, s-a întâmplat aceasta? Pentru că omul nu a învățat ce este rugăciunea, și de aceea s-a întâmplat să-i cadă conștiința de la locul ei, căci locul ei este înaintea lui Dumnezeu, nu în altă parte și nu în mintea omului rămasă. Ea trebuie să iasă din mintea omului și să se suie spre mintea lui Dumnezeu, spre Duhul lui Dumnezeu, Care judecă după cum este ridicarea și pocăința omului.

Rugăciunea bisericii din lume a îngânat înaintea oamenilor rugăciunea cea înaintea Mea adusă. E mare deosebire între rugăciunea cea cu pompă, făcută de oameni, și rugăciunea cea cu duh, făcută de oameni, și omul n-a învățat taina și puterea rugăciunii. Iată pentru ce a căzut conștiința omului. Lipsa rugăciunii este vina pentru care omul și-a pierdut conștiința, și stă căzut omul și n-are cine trece pe lângă el să-l deștepte. Iată-Mă pe Mine. Trec Eu, trec ca un milostiv ca să-l deștept pe cel ce doarme. Trec ca judecător al faptelor omului și ca un îndurător prin pocăința omului. Vin din cer și trec pe lângă tot omul. Vin cuvânt de judecată, ca să se judece omul pe sine înaintea Mea, față în față cu Mine. Bat la poarta grădinii venirii Mele, că în ea vin, ea este locul venirii Mele, căci cartea pe care o scriu în grădina Mea din România este a doua venire a Mea. Mă dau celor ce Mă vestesc peste pământ, și nu ies din Scripturi când fac aceasta, că în ele așa scrie: *«Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă»*. Amin, amin, amin.

Fiilor care iubiți venirea Mea, așezați-vă cu dragoste înaintea Mea, mereu așezați-vă în calea cuvântului Meu. Prețuiți venirea Mea la voi și stați cu ea și nu fără ea; stați cu cuvântul Meu pe inimă și pe buze. Luați-Mă când vin și așezați-Mă în cartea Mea din zilele voastre, pe care o întocmesc Eu, iar voi sunteți cei ce Mă așezați în ea după cum cuvintez Eu. Luați-Mă când vin și Mă dau vouă, și dați-Mă și celor ce Mă așteaptă să vin la voi, pentru voi și pentru ei. Dar iată că vin și pentru cei necredincioși, care nu se așteaptă să vin. Fericiți vor fi cei care cu dor și cu plăcere mare lucrează pentru cuvântul Meu din zilele acestea răspândindu-l peste biserica Mea de pe pământ și peste pământ, căci pământul a fost dat fiilor oamenilor de pe el, iar biserica a

fost dată fiilor lui Dumnezeu de pe pământ, iar Eu vin să mângâi pe cei flămânzi de cer, și vin să judec pe cei străini de cer.

Vestiți vestea cuvântului Meu, că în Scripturi stă scris: «*Domnul va da cuvântul celor ce vestesc cu putere multă*». Vă dau vouă cuvântul. Luați și dați cuvântul peste biserică dacă vi-l dau, că de aceea vi-l dau. În curând veți vedea deșertăciunea și bogățiile ei, și pe oamenii ei fără de nădejde și fără de mângâiere, și vă veți teme și voi, dară ei, căci scris este: «*Vedea-vor dreptii și se vor teme și vor zice: iată-l pe omul care nu și-a pus nădejdea în Dumnezeu, care nu și-a pus pe Domnul ajutorul lui, ci a nădăjduit în mulțimea bogăției sale și s-a întărit întru deșertăciunea sa*», dar voi rugați-vă, că zilele sunt rele. Temeți-vă de Dumnezeu și ziceți: „*Doamne, mă tem de înfricoșata zi a venirii Tale și de dreapta Ta judecată; mă înspăimânt și tremur ca unul care am făcut mulțime de păcate, dar apucă înainte și mă judecă cu milă și ridică-mă mântuindu-mă de ale mele, ca să fiu curat de cele deșarte și să stau înaintea Ta la venirea Ta cea înfricoșată când dreptii o vor vedea, și se vor teme de cele ce vor vedea. Doamne, acoperă-mă și trezește-mă întru a Ta venire*“. Amin. Fiilor, temeți-vă, căci cel ce nu se teme de Dumnezeu nu-L primește pe Dumnezeu mai înainte de ziua judecății.

Omul se supără când cineva are dreptate împotriva sa. Omul fuge de judecată, dar de faptă rea nu fuge. Este câte un om care-și zice că Dumnezeu este bun și nu vrea moartea păcătosului. Da, omule, Eu am spus aceasta: «*Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului*», dar am spus: «*să se întoarcă și să fie viu*», nu mort. Și iată ce-ți mai spun, omule: Dumnezeu nu vrea moartea păcătosului, dar păcătosul vrea moartea lui Dumnezeu; a vrut, și vrea. Tu, omule, te superi și te înfurii când cineva conștiincios pentru dreptatea Mea vine către tine și Îmi face Mie dreptate împotriva ta. Tu, omule, faci moartea Mea atunci, și te ridici întru dreptatea ta. Eu vin spre tine cu dreptatea Mea, că Eu nu vreau moartea ta, și vreau să te întorci dinspre tine spre Mine și să fii viu. Iar tu te întorci cu spatele și așa stai, stai cu spatele la Mine.

Ca să stea omul cu fața la Mine, ce înseamnă? Fața omului înseamnă omul cel dinăuntru, plin de viața Mea în el, ajutându-l pe omul de lângă el cu cele de la Mine, iar cel ce nu face așa, acela stă cu spatele la Dumnezeu. Dar azi vin și spun: fața Mea în om este slava Mea peste el, iar spatele Meu în om este mânia Mea peste el, și iarăși: fața ta înaintea Mea este voia Mea și muștrarea Mea peste tine spre creștere, iar spatele tău înaintea Mea este voia ta și fuga de dreptatea Mea, omule.

O, cine nu lucrează dragostea, de unde s-o știe? O, cine nu lucrează pe Dumnezeu, de unde să-L știe? Despre Dumnezeu se știe cu mare lucrare a Lui în om. Dacă omul nu vrea, de unde să știe pe Dumnezeu? Iată, omul lucrează altceva, lucrează dragostea lui, nu a lui Dumnezeu, căci omul este ieșit din om și nu voiește să se suie la Dumnezeu ca să fie din Dumnezeu. Și pentru aceasta, se suie diavolul la Dumnezeu și vine împotriva omului în cer, și voiește să se suie și să vină din cer peste oameni, că el crede că va fi împărat văzut și că va împărăți în veci peste om. Dar iată, cartea Mea stă deschisă, iar Eu dau de veste cele ce au să fie în zilele ce vin.

Amin, amin zic vouă, celor ce vestiți vestea Mea din cer peste pământ: duceți vestea Mea peste toți înțelepții pământului, care au jucat după cum a cântat antichristul, omul minciunii. Antichristul se va sui la cer, zice el, ca să se coboare din cer în locul Meu și să zică la tot omul că el este Hristos, Cel ce vine. Antichristul și-a pierdut de tot mintea. El s-a uitat în Scripturi și zice că s-a uitat bine și că a văzut; a citit în prooroci despre slava Mea și despre venirea Mea și s-a pus pe lucru. Ce a făcut dacă s-a pus pe lucru? A făcut dintr-ale lui, din mintea lui, a făcut din fier și din minciună slavă ca a Mea, zice el, și așa a făcut om desfrânat din duh de om și din trup de om, și s-a îmbrăcat cu puterea minciunii lui și a făcut făcătură ca să facă slavă ca a Mea, trup ca al Meu, zice el, trup care s-a înălțat la cer și care se coboară din cer. El a luat cuvântul îngerilor cerului care au zis: «*Acest Iisus, Care S-a înălțat de la voi la cer, tot așa va și veni, precum S-a suit*». A luat acest cuvânt și s-a învărtit pe lângă el ca să-l îplinească el prin om născut din om, om desfrânat. O, bietul de el! Și-a pierdut mintea și a uitat că este păcătos

și că nu poate fi Dumnezeu în locul Meu. A luat cuvântul proorocilor Mei, dar aceia erau prooroci, nu erau păcătoși. Să-l fi luat și pe al Meu, că Eu am cuvântat peste cei pe care i-am pus să vestească cu putere multă cuvântul Meu. Să fi luat și cuvântul Meu care a spus că *«hristosul mincinos va veni înaintea Mea și va face semne în cer și pe pământ și va înșela pe mulți, și apoi Domnul îl va nimici cu puterea venirii Sale cu slavă și cu mii de îngeri întru venirea Sa»*. Dar Eu vin înaintea lui și îi dau de veste, lui și îngerilor lui care-l slujesc, că-l voi nimici cu suflarea gurii Mele, cu cuvântul Meu, care suflă peste grădina Mea, și din ea peste el, și apoi voi veni precum M-am suit, și Mă voi arăta Dumnezeu Cel adevărat, și voi veni venind din cer, precum M-am suit la cer, slujit de îngeri, îngerii cei fără de trup întru slavă văzută, așa cum îngerul Meu a venit și în chip văzut M-a acoperit când M-am suit la cer, trăgându-Mă din ochii celor ce Mă vedeau trup, Dumnezeu întrupat.

Eu, pe pământ cât am stat, Mi-am acoperit slava. Am fost Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, dar am stat între oameni ca un om, am stat fără de slavă. M-am arătat când și când cu putere, ca un Dumnezeu, făcând lucrările cele peste fire ale Tatălui Meu Cel nevăzut. M-am arătat când și când Fiul Tatălui ceresc prin mărturisirea Tatălui, Cel de deasupra Mea și Cel dinăuntrul Meu. M-am arătat când și când, însoțit de lumina îngerului Meu, ca să Mă mărturisească îngerii, nu Eu. Venea îngerul Meu și Mă cuprindea în lumina lui de jur împrejur, și apoi se ascundea pentru smerenia Mea și a lui. Și a venit îngerul Meu când Tatăl M-a ridicat la cer, și s-a făcut nor îngerul Meu și s-a așezat între Mine și cei ce Mă priveau când Tatăl Mă ridică. Îngerul Meu cel fără de trup M-a acoperit mereu când lucram lucrarea Tatălui înaintea omului, înaintea lui Israel, așa cum astăzi stă iar între Mine și cei ce primesc cuvântul Meu, că este îngerul Meu din care Eu, Domnul, sun peste pământ trâmbița a șaptea, după cum este scris în Scripturi de trâmbițarea celui de al șaptelea înger pentru deschiderea cărții judecății.

Voi veni numaidecât la voi, copiii din grădina Mea, și voi grăi cu voi despre îngerul Meu. Acum însă voiesc să-i spun lui antichristul că nu se poate face îngerul Meu, și că Eu voi veni, precum M-am și suit, cu îngerul Meu. Amin, amin, amin. Îngerul lui e din duhul lui făcut, iar el și-a pierdut mintea și nu știe ce este înger și nu știe ce este Hristos, și ca să știe, îi spun Eu. Amin. Îi spun Eu: Eu sunt foc mistuitor, care arde pe antichristul. Eu sunt sabie bine ascuțită la amândouă capetele, care taie până la os pe antichristul, care nu poate să facă ce fac Eu. Eu sunt nor de acoperire pentru fiii cerului pe pământ, așa cum am și fost. Eu sunt Hristosul Tatălui, iar el este diavol. Eu sunt Judecătorul, iar el este judecatul; el, și toți slujitorii lui, care sunt îngerii lui, îngerii lui antichrist cel roșu, roșu peste tot, așa cum s-a născut și a trăit din sabia lui, nu de la Mine, că dacă trăia de la Mine, nu se făcea antichristul împotrivorul Meu și al lucrului Meu cel binecuvântat mai înainte de a se naște el.

Antichristul a luat din Scripturi de peste tot cuvântul cel pentru venirea Mea, și se uită în el și vrea să-l împlinească, dar Eu vin cu îngerul Meu, nu cu al lui, și iată, rostesc cuvântul lui cel pământesc pe românește, și spun: proorocii Mei cei din Scripturi, Iezechiel, Daniel, Zaharia și toți cei care au descoperit prin cuvânt slava Mea și venirea Mea, ei au spus: *«slava Domnului»*, și nu au spus OZN, precum vrea să grăiască antichristul despre slava venirii Mele. El Mă așteaptă pe Muntele Măslinilor, dar și Eu îl aștept tot acolo, ca să-l mistuiesc, că sunt foc mistuitor, și îl voi nimici prin venirea Mea și prin îngerul Meu. Amin.

Ilie, proorocul Meu, a fost luat la cer cu foc, cu trăsura trasă de cai de foc, nu cu OZN. Iezechiel a arătat slava Mea cea arătată de Mine lui, slavă vie, slavă de foc, slavă din care curge foc, roți de foc, îngeri fără de trup, vedenie de foc, nu OZN, iar Eu stând în mijlocul focului, nu în mijlocul făcăturilor omenești. Eu umblam pe mare cu piciorul, nu cu vaporul, cum umblă antichristul care se dă mai mare ca Mine, că nu e greu să mergi cu vaporul, ci e greu să mergi cu pasul pe deasupra apei, așa cum am mers Eu și sfinții Mei. Eu umblu pe cer cu trupul și cu slujire de îngeri, nu cu avionul, nu cu racheta, nu cu OZN-ul, cum umblă antichristul, că nu e greu să umbli pe cer cu avionul sau cu OZN-ul, ci e greu să umbli cu pasul și cu norii în suire și în

coborâre și pe aripile vânturilor, precum umblu Eu și sfinții Mei. Dar iată, precum omul cel mincinos a căzut din cer la cuvântul Meu rostit de cel sfânt pe pământ, și precum acela care se dădea dumnezeu peste oameni s-a zdrobit căzând din cer pe pământ după ce s-a suit, tot așa minciuna cea de azi va fi mistuită în foc nestins, rostit prin cuvântul Meu, căci antichristul se va sui în curând în cer ca să vină pe pământ, în locul Meu, și să se facă rege. Se va ridica până la cer și se va prăbuși, că în cer este Dumnezeu. Dar el nu crede, bietul de el, că și-a pierdut mintea mai înainte de a se fi născut, și încă din pânțele s-a bătut cu cel credincios Mie (*Iacov și Esau, n.r.*).

Fiilor, fiilor, mare taină vă spun spre știință, că precum Eu, Domnul, am venit trecând prin poporul evreu, tot la fel și antichristul cel desfrânat, căci scris este: *«Dușmanii omului vor fi casnicii lui»*. Poporul evreu este căzut sub osânda banului, și banul îl blestemă și îl osândește, căci pe Mine, Cel din cer venit, M-a dat la moarte pe bani.

Eu am împlinit Scriptura și am adus foamete pe pământ, și omului îi este foame de păcate și de viață desfrânată, nu de cuvântul lui Dumnezeu, și iată, deodată am deschis cerurile și aduc din nou cuvântul Meu, dar aduc cuvântul judecății, și prin el îl vădesc pe antichristul, care-și zice „mielul“, dar nu e miel, că el a răstignit pe Miel.

Fiilor creștini, fiți cumiți! Amin, amin, amin zic vouă: fiți cumiți, fiți cumiți, fiți cumiți! Toate semnele mincinoase vor veni pe pământ, ca să cadă sub ele omul cel mincinos care se desfrânează sub tot pomul verde sub numele Meu, dar voi fiți cumiți, că îngerul Meu va sta între voi și omul minciunii, care va da trup minciunii. Îngerul Meu vă va acoperi pe voi din ochii lor, și pe ei din ochii voștri, ca să fiți voi cumiți. Păcatul fuge de omul care nu se gândește la păcat, dar păcatul văzut îi deschide mintea omului ca să se gândească la el, iar mintea se face inimă și se face trup, după cum Eu am grăit prin părinții voștri cei sfinți, dar voi nu vă uitați, fiilor. Fiți cumiți, nu fiți evrei. Fiți cumiți, fiți cumiți, fiți cumiți! Amin.

Acum termin, și iarăși vin, și voi grăi cu voi despre îngerul Meu. Amin, amin, amin.

01/14-02-1999